

Kameel temidden van de hectiek in een megastad met 8 miljoen inwoners.

UWV'er Sven Dekker op missie

Werken aan een beter perspectief in India

Sven Dekker (46 jaar) werkt als interim-projectleider Huisvesting op het hoofdkantoor in Amsterdam. Hij is net terug uit India waar hij voor de organisatie PUM een accountantsbedrijf adviseerde over het realiseren van meer groei. **TEKST ELLIS EMEIS FOTOGRAFIE PRIVÉCOLLECTIE SVEN DEKKER**

Van tevoren had Sven veel gelezen over Ahmedabad, de stad in Noordwest-India waar hij twee weken zou verblijven. 'Ik wist dus dat er 8 miljoen mensen wonen en dat daarvan zo'n 3 miljoen onder de armoedegrens leven, ofwel nog geen 10 euro per maand te besteden hebben. Dat zijn echter koude cijfers. Het zelf zien en ervaren is pas heftig. Ik vond de stad vooral vreselijk smerig, mensen leven hier werkelijk op een grote vuilnisbelt. En het verkeer... dat is één grote chaos. Vrachtwagens, auto's, scooters en riksja's scheren luid toeterend

door elkaar. En daar blijft het niet bij. De volgens het hindoeïsme heilig verklaarde koeien kuieren met gemak de snelweg op. Ja, zelfs kamelen en olifanten heb ik zien lopen. Boeren gebruiken ze om hun handelswaar naar de stad te vervoeren.'

India is een land van extremen. Zo telt het land het grootste aantal analfabeten ter wereld, maar tegelijkertijd het grootste aantal professoren. Ook leven er miljoenen mensen in armoede, maar kent het daarnaast een schatrijke elite. 'Voor mij was het een vreemde gewaarwording dat zowel

Sven: 'Een mooie gedachte dat ik de mensen heb geholpen.'

Beton storten bij een nieuwbouw project: 'Als we machines inzetten, hebben de mensen geen werk.'

India is een land van extremen: hier zijn veel analfabeten én veel professoren,

Het kantoor van Anil S. Shah & Co., chartered accountants.

arm als rijk daarin berust. Dat heeft alles te maken met het kastenstelsel. De Indiër gelooft namelijk dat het lot bepaalt of je arm of rijk wordt geboren. Leef je als goed mens, dan bereik je in een volgend leven een hogere kaste. En zal het je beter vergaan. Daarbij is het nirwana (de hemel) het hoogst haalbare doel.'

Horizon verbreden

India is een ontwikkelingsland, en staat als zodanig op de lijst van de Verenigde Naties. Maar dat duurt niet lang meer, zo is de verwachting. Het land profiteert enorm van de globalisering. Binnen enkele jaren moet de sterk groeiende economie het gat tussen arm en rijk dichten. Dat was de reden dat Svens hulp ingeroepen werd.

Ongeveer half januari klopte PUM – een Nederlandse organisatie die mensen met managementkwaliteiten uitzendt naar ontwikkelingslanden om kleine ondernemers te helpen – bij Sven aan. 'Of ik een klein, goedlopend accountantsbedrijf wilde helpen bij het realiseren van meer groei. Het kantoor met achttien mensen in dienst is duidelijk klaar om de horizon te verbreden. Zo willen de eigenaren – een vader en zoon – een consultancytak in vastgoed opzetten.

Een klus die ik in het verleden al eens binnen Deloitte heb geklaard en wat een behoorlijke groei opleverde. Ook wil het accountancykantoor zich op nieuwe markten richten. Want het team doet weliswaar veel voor de lokale overheid; het zou maar wat graag enkele grote internationale bedrijven als klant binnenhalen. Ook daarbij heb ik ze een zet in de goede richting gegeven. Omdat ik enkele jaren als partner bij Deloitte heb gewerkt, kon ik eenvoudig een gesprek bij de Deloitte-vestiging in Ahmedabad regelen. En niet zonder resultaat... Vader en zoon hebben niet alleen gediscussieerd over de strategie; zij zullen in de toekomst samenwerken met deze internationale speler.'

Contacten leggen

Daarnaast heeft Sven het bedrijf kunnen linken aan de IFMA. Een internationale vereniging van bedrijven op het gebied van facility management en vastgoed, waarvan hij namens de Nederlandse tak secretaris is. Voor het Indiase bedrijf een waardevol netwerk, omdat het nu makkelijk contacten kan leggen met directeuren van internationale facility management-bedrijven.

In totaal verbleef hij twee weken in Ahmedabad. Sven schreef een rapport met

aanbevelingen. 'Daarmee moeten vader en zoon nu aan de slag. Ik heb ze onder meer gewezen op een eigen website. Die is er simpelweg nog niet. En hoe je *free publicity* kunt krijgen. Overigens heb ik ook voor het personeel wat kunnen betekenen. Voor hen en enkele relaties verzorgde ik een training in commerciële en communicatieve vaardigheden.' Daar bleef het niet bij. Onder de aanwezigen bevond zich de lokale coördinator van het PUM. Hij is tevens professor en vond Svens presentatie zo interessant dat hij vroeg of Sven een gastcollege op zijn universiteit wilde geven. 'Zo stond ik op de laatste dag van mijn verblijf voor een zaal met 70 Indiase studenten. Dat was heel bijzonder. Ik vind het altijd leuk om mensen te enthousiasmeren. In dit geval heb ik mijn kennis kunnen overbrengen aan mensen van een totaal andere cultuur.'

Mijn missie in India sluit goed aan bij de actuele slogan van het UWV: Werken aan perspectief. Zoals UWV er in Nederland naar streeft om niet werkenden aan een baan te helpen, zo doet PUM dat immers in ontwikkelingslanden. 'Mijn' bedrijf zal op termijn immers meer mensen aannemen en hen daarmee een beter perspectief bieden. Dat vind ik een mooie gedachte.' ◀